Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

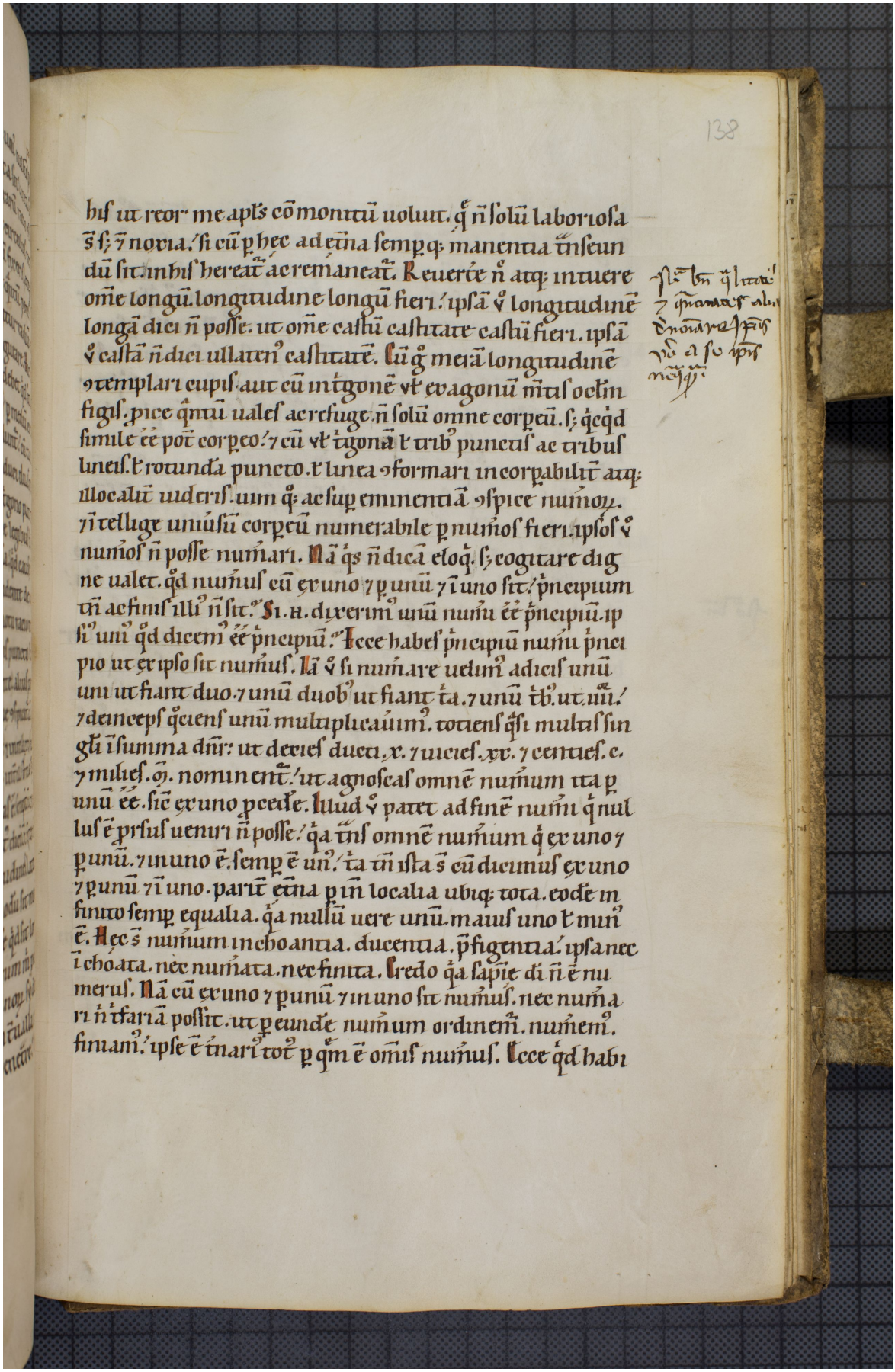

138

his ut reor me apls cõmonitũ uoluit. q̃ ñ solũ laboriosa
s ſ; ⁊ noxia. si eũ ꝑ hec ad etna semꝑ q; manentia tnseun
dũ sit. in his heret ac remaneat. Reuerte ñ atq; intuere
omne longũ. longitudine longũ fieri. ipsã ꝟ longitudinẽ
longã dici ñ posse. ut omne castũ castitate castũ fieri. ipsã
ꝟ castã ñ dici ullatenꝰ castitatẽ. Cũ g̃ meã longitudinẽ
⁊ templari cupis. aut eũ in tigonẽ vt ex agonũ mtas oclin
figis. pice q̃ntũ uales ac refuge. ñ solũ omne corpeũ. s; q̃ q̃d
simule ee pot corpeo. ⁊ cũ vt tigonã t trib puncis ac tribus
lineis. t rotunda puncto. t linea ⁊ formari incorpabilit atq;
illocalit uideris. uim q̃; ac sup eminentiã ⁊ spice numoꝝ.
⁊ relligie unũsũ corpeũ numerabile ꝑ numos fieri. ipsos ꝟ
numos ñ posse numari. Nã q̃s ñ dicã eloq. s; cogitare dig
ne ualet. q̃d numus eũ ex uno ⁊ ꝑ unũ ⁊ ĩ uno sit. principium
tñ ac finis illi ñ sit. Si. h. dixerim unũ numũ ee principiũ. ip
si uni q̃d dicem ee principiũ. Ecce habes principiũ numũ princi
pio ut ex ipso sit numus. Nã ꝟ si numare uelim adicis unũ
uni ut fiant duo. ⁊ unũ duob ut fiant ta. ⁊ unũ tb. ut nũ.
⁊ deinceps q̃ciens unũ multiplicauim. totiens q̃si multis sin
gli ĩ summa dñr: ut decies ducti. x. ⁊ uicies. xx. ⁊ centies. c.
⁊ milies. ꝯ. nominentur. ut agnoscas omnẽ numum ita ꝑ
unũ ee. sic ex uno pcede. Illud ꝟ patet ad finẽ numi q̃ nul
lus ẽ prius uenuri ñ posse. q̃a tñs omnẽ numum q̃ ex uno ⁊
ꝑunũ. ⁊ in uno ẽ. semꝑ ẽ un. ta tñ ista s cũ dicimus ex uno
⁊ ꝑunũ ⁊ ĩ uno. parit etna ꝑ in localia ubiq; tota. eode in
finito semꝑ equalia. q̃a nullũ uere unũ. maius uno t min
ẽ. Hec s numum in choantia. ducentia. ꝑfigentia. ipsa nec
ĩ choata. nec numata. nec finita. Credo q̃a sapie di ñ ẽ nu
merus. Nã cũ ex uno ⁊ ꝑunũ ⁊ in uno sit numus. nec numa
ri ñ tfariã possit. ut ꝑ eunde numum ordinem. numem.
finiam. ipse ẽ tnari tot ꝑ qm ẽ omis numus. Ecce q̃d habi

Sic ten q̃ [illegible] ⁊ ipsa manet alia [illegible] ad a so ipsa [illegible]